

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
вносити: в Австрії:
на цілий рік 24 К
на пів року 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границю:
на цілий рік: зі щоденно висилкою 7 доларів або 14 рублів; з висилкою двічі в тижні 6 доларів або 12 рублів; з висилкою що суботи 5 доларів або 10 руб. Поодинокі число по 10 сотинів.

Телефон Редакції ч. 1484.
Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАНА

християнсько-суспільний дневник.

„Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо русне ми серце і віра руска“. — З Русланових посьмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5 год. по полудни. — Редакция, адміністрация і експедиция „Руслана“ при ул. Хмельовского ч. 15, II. поверх. Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пассажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередню засторогу.

Рекламація лише неопечатані в вільні від прута. — Оповіст і звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в „Надісланім“ 40 сот. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки

До П. Т. Передплатників і прихильників „Руслана“ під Новий рік 1912.

Зачинаючи XVI рік нашого видавництва, відкликуємо ся до наших передплатників, прихильників і взагалі всіх, кому єствовав розвиток нашого, на християнських основах опертого дневника лежить на серці, з просьбою відновлення передплати і єднаня нам нових передплатників в найширших кругах нашої суспільности. Хвалити нашого дневника не потребуємо; він не винийший. І як цілий 15 літ, так також в XVI році видавництва стояти буде твердо на християнських і народних основах і боронити буде неустрашимо католицьких і народних засад.

Як в минулому році, так і тепер містити мемо біжучі справи з політичного, суспільного, просвітнього і економічного життя, передовсім нашого народу.

Сіть дописців ми розширили значно; також з нашої Букви ми маємо обіцяну поміч в дописах.

Для орієнтації в фільованню політичної думки містити мемо перегляд наших і інших часописів.

Огляд всесвітньої політики будемо вести точно.

В фейлетоні друкувати ся будуть: Спомины з життя п. Ол. Барвіньского, а крім того оповіданя, новелі, нариси і поезії своїх і чужих творів.

Так як доси реєструвати будемо біжучі події в новинках і містити мемо телеграмикореспонденційного бюра, а й оригінальні телеграми.

Від наших П. Т. Передплатників і прихильників залежний всесторонний розвиток нашої часописи.

Передплата вносить річно 24 К, піврічно 12 К, чвертьрічно 6 К, а місячно 2 К.

Редакция „Руслана“.

Положене на Балкані.

(X) З наближенем весни представляє ся положене на Балкані не дуже відродно. Сербський міністер-предсідник назвав положене поважним, бо ніхто не може знати, як уложать ся з весною відносіями на Балкані, а в Румунії з огляду на світове положене вважало правительство конечною справою, поставити на чолі генерального штабу незвичайно спосібного офіцера.

Рівночасно нашіли з Македонії й Альбанії вісти, котрі оправдують в будучині певне затривожене. Війна з Італією

і щораз більше запутане внутрішньо-політичне положене в Туреччині розбудило знов жаждобу балканських народів і їх змаганя до независимости. Також в Альбанії положене рішучо погіршилось. Турецке правительство, котре з почином війни побоявало ся наїзду італійского на Альбанію, наділило тисячі Альбанців карабінами. Не можна сподівати ся, щоби она після скінчення війни добровільно віддала оружжя. Вже нині можна всюди почути в Альбанії, що редіфам ані ве снитя ся випустити вже з рук одержане оружжя. Розоружене переведене в Альбанії з такими жертвами майна і крови довело до такого вислуду, що турецькі магазини заповнені старим, Альбанцям відобраним оружжем, а тимчасом Альбанці підіставали нові карабіни. Турецке правительство буде домагати ся звороту оружжя, однак Альбанці не згодять ся на се добровільно. Таким способом почне ся новий свір і нове повстанє в Альбанії. Научені досвідом Альбанці намагають ся вже тепер наязувати дипломатичні нитки, щоби собі річ уможливити. Підчас останних подій в Альбанії наша монархія втратила довірє між тамошнім населенем.

Вихіснував се хитрий Ізмаїл Кемаль Бей в сій хвилі і виїхав до Лондону, щоби розмовити ся там з Грейом, а рівночасно керманці англійского комітету балканського відвідали Альбанію і порозумівали ся з міродатними там проводниками.

Урядова Англія намагає ся довести до упадку немілої йї партії комітетової, а Кі-

яміль-паша бажає почати нову добу англофільської політики в Туреччині. Він почув ся в тій хвилі недужим і забажав відпочинку як раз тоді під єгипетским підсонем, коли англійська королівська пара прибула до Єгипту. Там прийнято Кіяміля-пашу з незвичайними почестями. Деколи мають також фотографії політичне значіне, а таке значіне треба признати останній фотографії, на котрій Кіяміль-паша сидить біля королевої, коли тимчасом король сидить за ним..

Кіяміль-паша має яко великий везир завести Туреччину в рамена західних держав, коли доси молодотурецька політика обережно балансувала між обидвома групами європейських держав. Теперішня система, в котрій армія має велике значіне, буде все в Німеччині бачити учителя і творця нивійної оружної сили турецької, а прихильність турецьких офіцирів буде також впливати на становище комітету. Колиж сї симпатії доси не довели до більшого зближеня з Німеччиною, то на се впливала обставина, що зірване західними державами довело би до утрати необхідної для Туреччини грошевої торгівлі Парижа і Лондону. Прилука Туреччини до тридержавного союзу спричинила би невагом грозу державного банкрутства. Тим можна собі пояснити обережне нерішуче поступованє Туреччини, котра не хоче рішучо заявити ся ані за одною ані за другою державною групою. Однак се не вдоволяє англійським забагам і тому має бути Кіяміль-паша усунений на становище великого везира, щоби чим скорше Ту-

А.т. П. Чехов.

Сімулянти.

Генеральша Марта Петровна Печонкіна, або, як її звуть селяни, Печончиха вже десять літ практикує на поли гомеопатії. В один з маєвих вторників она приймає у себе в кабінеті недужих. Перед нею на столі гомеопатична аптечка, підручник до лічення і рахунки гомеопатичної антики. На стіні в золотих рамках під склом висять листи якогось петербурского гомеопата, по гадці Марії Петровної, побіч портрет отця Арстарха, якому генеральша зобовязана своім шастем: від реченем від дуже глибокої альлюпатії і знанем правди. В передній комнаті сидять і ждуть пацієнти, в більшій часті селяни. Всі они, крім двох-трех, бссі, бо генеральша велить лишати воюючі чоботи на дворі.

Марте Петровна прийняла вже десятюх людей і кляче одинадцятого:

— Гаврило Грузді!
Двері отворяють і, замість Гаврила Грузда, входить в кабінет Замухришин, сусід генеральші, дідич з поміж зубожілих, маленький старець з кислими очима і з дворянскою під пахою. Він ставить палицю в кут, підходить до генеральші і мовчки влякає перед нею, на одно коліно.

— Що з вами! Що з вами Кузьмо Кузьмичу! — тривожить ся, генеральша, ціла вибухюча. — Бога ради!

— Доки жити буду, не вставу! — каже Замухришин, притулюючись до її руки. Нехай весь нарід бачить, що я стою на колінах, наш ангеле-хранителю, добродійко людского роду! Нехай! Та добродійна чародійка, що дарувала мені житє, вказала мені дорогу правди і просвітила моє скептичне мудрованє, перед тою готов я стояти не лише на колінах, але і в огни, лікарка наша чудотворна, мати сиріт і вдів. Я подужав! Воскрес, чародійко!

— Я.. я дуже рада, — бормоче генеральша, палєніючи з вдоволення. — Оно так мило чути.. Прошу, сідайте! А прецінь ви в минулий вторник були так тяжко хорі!

— Та ще як хорій! Страшно згадати! — говорить Замухришин, сідуючи. — У всіх частях і органах ломив ревматизм. Вісім літ мучив ся, спокую не знав.. Ні днем, ні ночью, добродійко моя! Лічив ся я і у докторів і до професорів в Казань їздив і болотами ріжними лічив ся і води пив і чого лише я не пробовав! Майно своє видав на ліки, мати-красавице! Сі докторя, крім шкоди, нічого мені не принесли. Они загнали мою недугу у внутро! Загнати — то загнали, а вигнати — їх наука не уміла. Лише гроші люблять брати, розбишаки, а коли розходить ся о користь людства, то се їх мало клопоче. Запише якої небудь „хироманти“¹⁾, а ти пий! Одним словом, душегуби! Колиб не ви, наш ангеле, то

¹⁾ Дословно: ворожба з рук.

я був би вже в могилі! Приходжу від вас в минулий вторник, гляджу на зернятка, що ви тоді дали, і думаю: „Ну, яка в них сила? Чужі ті зернятка, ледви видимі, можуть вилічити мою тяжку застарілу недугу?“ Думаю, недовірок, і усміхаюсь, а як зажив зернятку — в одній хвилі, як би не був хорій, або як би відняло рукою. Жінка глядять на мене вибалушеними очима і не вірять:

— „Чи се ти, Коля?“ — „Я, говорю. І клякли ми з нею перед образом на коліна і стали молити ся за нашого ангела: „Пішли ти їй, Господи, всього, чого ми лише бажаємо!“

Замухришин отирає рукавом очи, встає з крісла і виявляє намір, клякнути знов на одно коліно, але генеральша здержує і усаджує его.

— Не мені дякуйте! — каже она, румяна від зворушеня і глядять з одушевленем на портрет отця Арстарха. — Не мені! Я тут лише послушне оруде!.. Дійсно, чудеса! Застарілий, осьмилітний ревматизм від одного зернятка скрофульози!

— Ви зводили мені дати три зернятка. Одно з них зажив я на обід і в одну хвилю! Друге вечером, а третє на другий день! — і з тої пори мені добре. Хоть би де вкололо! А прецінь я вже збрав ся умирати, до сына в Москву написав, щоби приїхав! Умудрив вас Господь, лікарко! Тепер ходжу, словом, як в раю.. В минулий вторник, коли я був у вас,

кулів, а тепер, хоть за заяцем бічч готов.. Хоть ще сто літ жити! Одна лише біда — наші недостатки. І здоров, а на що здоровля, коли нема об чім жити? Нужда прибила гірше недуги.. Хоть би взяти на примір ось яку сираву.. Тепер пора сіяти овес, а як его посіяти, коли нема насія? Треба би купити, а грошій.. звісно, які у нас гроші..

— Я вам дам вівса, Кузьмо Кузьмичу!.. Сидіть, сидіть! Ви так мене владували, такого вдоволення мені доставили, що не ви, але я вам повинна дякувати!

— Радосте, ви наша! І сотворив Господь таку доброту! Радуйте ся, мати, глядючи на свої добрі діла! А нам гіршим нема і на чім радувати ся.. Ми люди маленькі, малодушні, без користі.. дрібнота.. Одна лише слава, що дворяни, а під матеріяльним оглядом такі самі мужики, навіть гірше.. Живемо в каміньних домах, а виходить лише обман, бо кривля тече. Ні за що тесаних дошок купити.

— Я вам дам дощок, Кузьмо Кузьмичу! Замухришин випрошує ще корову, поручаюче письмо для дочки, яку має намір везти в інститут і.. зворушений щедротами генеральші, від напильно почувань, хлипає, кривить уста і лізе в кишеню за хустиною.. Генеральша бачить, як разом з хустиною вилтає ще з кишені якийсь червоний паперець і непомітно падає на підлогу.

— Во віки віков не забуду.. бормоче він. І дітям велю памятати і внукам.. в род

ВЕЛИКА ВИПРОДАЖА

з причини зміни льокало.

ЮЛІАН ДОМБРОВСКИЙ

МАГАЗИН ЗОЛОТНИЧИЙ ГОДИННИКАРСКО-ЮВІЛЕРСКИЙ.

у Львові, ул. Гетманська ч. 4.

від 15. січня 1912 ул. Академічна 3 побіч Гіпотечного Банку напроти Готелю Жоржа.

Великий вибір заручинових перстенів, шлюбних обручок, шпильок і букетових перетинців.

ЧАЙ

прямо з плямтацій, мішакий лише машинами

Найкрасший, найлучший Мелянж Никола 3/000 англійский К 12/80. Благононний, пахучий гарний Мелянж Никола 4/000 російский К 12/80. За 1 кг. franko в бляшаних коробках., Англійська мішанка є сильна, гарна, трохи ароматична, на сніданє з молоком. Російська мішанка є дуже ароматична до питя ясна. Добрий чай від 4 К 20 с за кгр.

Zdenko Nikolau

Erster Hand Tee-Import TRIEST.

речину завести в рамена держав західних.

Колиж Туреччина опре ся урядовим змаганям англійським, тоді може з підмогою не урядової Англії дати ся в знаки упертим верховладникам в Царгороді і приневолити їх до прихильности. З Лондону ведуть тайні проводи підпальні до Альбанії і там може дійти до грізного заворушення, якого бажає собі також Італія.

В Царгороді веде ся завзята боротьба поміж „ліберальним“ сторонництвом, котрим кермує Англія і сторонництвом комітету.

Небезпеку, яка грозила балканському миру на Креті, повело ся грецькому правительству щасливо усунути. Революційні збори на Креті вислали вправді 60 послів до грецького парламенту, однак грецьке правительство не допустило їх до парламенту, бо се було би довело до війни з Туреччиною. В тім змаганю помогли Греції охоронні держави, котрі старали ся всякими способами спинити виїзд вибраних на Креті послів до Атен.

В справі Йорданського обходу

одержала наша редакція з прошенем о поміщене слідууючу відозву:

Ринок є за вузьким місцем на наш величавий обхід Йорданський і для того всі змаганя до удержання ладу і поваги торжества не удають ся. Є однак можливість до піднесеня ладу і торжества в часі обходу, коли наша львівська суспільність з своєї сторони зволить приміняти ся до заряджень відвічального церемонієра і не буде товпитись і напирати на керницю, але поважним і свідомим поведєнем поможе церемонієрам до звеличання нашої найвеличавішої церковної маніфестації.

Розходить ся в першій мірі, щоби як найбільша скількість публіки могла взяти участь. На се побільшити ся сего року місце приступу до керниць в сей спсіб, що для публіки буде зарезерована площа під магістратом напроти „Труда“ і „Ризницї“ з відграниченням військовим, призначеним лише для проходу процесій з церкви до керниць і з самої керниць. Доси була площа замкнена військом від магістрату до склепу Вінклера; але в останній хвили була повна і то учасниками роздрозненними, що їх не пускають, котрі вате пхали ся відтак неповздержно до керниць, так що особа правлячого Ексцеленції Отця Митрополита, хорого на ногу, дійсно все була необезпеченою перед тим напором. На се однак на дальше безуслівно дозволити не можна.

До всіх тих, що будуть стояти на згаданій площі, звертаю ся отже з рішучим прошенем, щоби стояли там спокійно аж до скінчення церемонії сьвячення води і відходу їх Ексцеленції і всіх Достойників від керниць.

і род... Отсе, діти, та, що спасла мене від гробу, що.....

Провівши свого пацента, генеральша глядять хвилю очима, повними сліз, на отця Аристарха, опісля ласкавим і побожним зором обводять аптичку, відручники, рахунки, крісло, в якім що йно сидів спасений нею від смерти чоловік і погляд її падає на загублений пацєнтом паперець. Генеральша гідоймає его, розвиває і бачить в нім три зернятка, які она дала минулого вторника Замухришинови...

Ті самі... недовіряє она. — Навіть той сам паперець... Він навіть не розвивав его. Щож він заживав в таким случаях? Давно... Не буде-ж він мене обманювати..

І в душу генеральші, вперше за всі десятиліт практики, вдирає ся сумнів. Она кличе слідуочих хорих і, говорячи з ними про недуги, замічає те, що ранше незамітно проховзувало ся мимо її ушей. Хорі, всі до одного, немов би умовили ся, зразу славославлять її за чудесне вилічене, одушевляють ся її медичною мудростию, ганьблять докторів-альлопатів, а опісля, коли она паленіє зі зворушення, починають говорити про свою нужду. Один просить землі для орки, другий дров, третій дозволу на лови в її лісах і т. п. Она глядять на широке, добродушне лице отця Аристарха, що відкрив їй правду і нова правда починає непокоїти її душу. Правда не гарна, тяжка...

Лукавий чоловік!

Переклав * *

Тоді кордон військовий під керницю на знак церемонієра отворить ся і можна буде без тої метушні і того негідного крику, що доси бував, дістати ся до керниць по воду. Розходить ся тут о безпеченство Достойників церковних і сьвідких, що стоять біля керниць і їм треба дозволити поважно в порядку від керниць до дальшого походу відійти і тоді доперва йти по осьвячену воду. Стараня суєвірні, щоби води зачерпнути першому, отже тисненя і брак всякої уваги на всіх і вся, щоби як найскорше дістати ся до керниць, є тому дуже не на місці і коли хто не схоче до того приміняти ся, то лише виставить собі лихе сьвідокство, а буде силою здержаний, бо безпечність осіб, що беруть участь, се річ нашої чести. Ми мусимо самі всі пильнувати порядку так, щоби військо і поліція були там лише для „паради“.

Друга ще річ, що минулого року викликала много неприємности і незладу, то похід брацтва церковних до ринку на свої місця: Місця для брацтва остайуть ті самі, що були минулого року т. зн. під домами від аптики п. Склепінського до дому „Просьвіти“, лицем до керниць. Ліній брацтва удержували члени тов. „Сила“ і дуже добре се робили. З огляду, що се найімпозантніша часть виду водосьвята, тому прошу, щоби Тов. „Сила“ стало сю ліній на торжествах йорданських удержувало. Перше місце коло аптики п. Склепінського належить ся брацтву церкви св. Юра, прочі місця мають займатися по порядку, як брацтва прийшли, одні коло других зі своїм сьвященником на переді. Для удержання ладу в ринку було необхідно потрібним заряджене, щоби всі брацтва входили на свої місця лише одним входом т. є від дому Тов. „Просьвіта“; для того улицями Трибунальською і Краківською не будуть сего року жадні брацтва в уцінені.

Просить ся отже ОО. Духовних, що будуть провадити свої брацтва, щоби до сего примінили ся і приходили до ринку лише коло латинської катедри, або улицю Рускою і пояснили своїм вірним, що се заряджене є конечно для загального добра і порядку. Трибунальська і Краківська улиці будуть замкнені. Брацтва можна би було куди будь пускати, але за брацтвами йде звичайно ціла товпа людей цікавих, що хотять десь втиснутися на перед і псувати порядок. Для того буде лише один вхід.

Делегачії наших товариств мають місце в поході після того, чи беруть участь з прапором, чи без него. З прапором стають за брацтвом церкви Преображенської а перед пїтомцями духовної семінарії. Без прапора ідуть за властями так, що за ними йде відділ війська замикаючий похід. Щоби та часть походу, де є делегачії наших товариств, була відповідно перед змішанем з товпою забезпечена є призначений відділ поліції, як шпалір. Але досвід покаже, що сей шпалір не вистарчав доси і наші делегачії не могли ніколи перетиснути ся до керниць. Добре було би, колиб наш „Сокол-Батько“ зволив зашпаліром поліції дати кількох другів в одностроях як другий часто почетний шпалір і поміг наших найвизначніших учасників, що йдуть за властями, зробити видимими і не дав товпі дусити їх а поміг дістати ся на місце для делегачій зарезероване коло керниць. Се лежить в інтересі всіх наших товариств, щоби їх участь була видимою і приємною для них а се без участи другів Соколів не дасть ся ніколи вповні осягнути. Сяк кілька уваг пишу по довгих дебатах з дирекцією п. к. поліції і військовими властями під розвагу в ціля піднесеня поваги „Йордану“.

о. Н. Буджа

відвічальний церемонієр.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і приєднувати нам нових передолатників в кругах своїх знакомих.

Допись з Сяніччини.

(Нахабність і буга наших москвичів)

Пильні читачі мали вже раз нагоду читати в „Руслані“ про село Загірє.

Вже сама назва, знаменитою опреділює топографічну сторону сеї місцевини і не конче сьвідчить про якась особливе значінє,

якіє окремі прикмети, які відмічають Загірє від загалу інших лемківських сіл. Темнота і нужда селян та занепад гідности верховладного тутки москвофільського духовенства отсе прикмети цілої нашої Лемківщини — прикмети, від яких не свободіне і наше Загірє.

Всеж такі певні події, яких корінем являеть ся русофільська пропаганда, а в ряді послідних факт, який лучив ся в загірській церкві на празник Рокдества Христового — поучає нас, що село наше не уступає під зглядом московської загорілости ніяким Жидням, Луковим і другим того рода цілим полосам сільським.

Там католицизм є лише формою а змістом найчистішої води схизма, де мнми ісповідники католицизму неначе який ідеал лелють в душах гадку релігійного а з ним і державного відщеплення та нераз вже дали докази, що радіб зірвати навіть ті формальні звязи, які досі лучать їх з Римом і Австрійською державою.

Загірє віддалене о вісім кілометрів від Сявока було від давна предметом надзвичайної опіки сянічских москвичів. Істнуєє тут, бл. п. о. Теофілем Калужняцким засноване брацтво тверезости ім. Арх. Михайла заміняли они на Общество ім. Качковского, виставили для него гарний поверховий дім а відтак з питомою собі нахабностию накиннули ся народови на непрошених просьвітителів. В тій цілі зїжджають ся ватагами з найдальших закутій Сяніччини до Загірє, уладжують тут віча, збори, представлення, лекції російського язика, привлюдні походи з співами, а все те під боком нашого приходника о. Івана Калужняцкого, котрий „страха радию дейского“ все удаває і удає, немов би зовсім пасивно не бравучасти в того рода работі, що однак зовсім не шкодить єму, щоби скрити ся за чужі плечи.

На жаднім з таких зборів не обійшло ся без того, щоби не оклеветати і не споневіряти Українців. І так на одних сходах, коли інші бесідники вичерпали вже цілий запас крепких, хуліганських слів, якими воювали проти Українців, виступив яко послідний бесідник заступник посла о. Роман Чайковский і свою повин лийки, яку виляв на Українців, закінчив слідуочими словами: Тримайте ся брата, підписуйте некслі на будову дому Общества Качковского, а Українців женіть, бо то, бачите, якіє Лютри, Кальвіни (ipsissima verba).

На овочі тої роботи не довго довелось жлати. Уладжувані представлення все, майже з правила кінчили ся правдивими оргіями не обичайности, побоями, а вже в найлучшим случаях пиятькою аж до утрати зміслів. Громади хлопців перетягали літом в ріжних порах дня і ночі гостинець і співаючи „Пора за Русь“ зачіпали поважних Українців, що впрочім ще до винї не перевелось.

Култ сей борзо розширив ся на сусідні, до приходства в Загірє належні села, Заслав і Долну, так що часто можна було бути сьвідком, як за товариством доволі частих в Заславі прогульковців піднімав ся дикий вереск намовленої дїтвори, котра викрикуючи ріжні обядливі слова супровожала їх на копець села.

І дивна, річ о. Іван Калужняцкий, котрий завдяки своїй чесній подрузі знає о всім, що стане ся в его приходстві, ніколи не уважав одвітним виступити проти такої сваволі.

Тимчасом банда стає ся щораз безлічнійшою, щораз більше гуліганською, о чім впрочім ніхто сумнівати ся не буде, коли скажу, що взірцем і учителем Загірян в того рода подвигах був славновісний палочник Марущак.

В тісній звязи з тим поведєнем загірських москвичів стоїть чим раз очевиднійше тяготиє до схизми. І взагалі москвофільство на Лемківщині проявляє в послідних часах скажену загоность на всі боки, причім характеристичне, що точка тяжести цілої тої нахабности пересуває ся з области політичної на область релігійну.

От і в нас в Загірє селяни висказують ся з легковажєнем про примат Папи та сильно зазначають свою єдність з православієм. І знов годі здержати ся від запиту, чому о. Камужняцкий не повчить своїх прихожан в тім напрямі, противно чомусь завзято обминає ту тему. Супроти таких обставин зо всім не відірваних являє ся факт, до якого обговорєня саме приступаю.

В день Рокдества Христового співали в церкві загірській коляду „Бог предвічний“. В послідній строфці сеї коляди оден з рянх

москвичів допустив ся нечуваної профанації храму Божого, парафразуєчи згадану строфу в сей спсіб, що замість „честь Сину Божому і Пану нашому“ співав „Москалеви нашому“. Подія сеєя, яка до глибини душі вразити мусить кожного вірного католика, — найкрвєстє ілюструє настрій нашого москвофільства, котре чим раз більше крипшає і зі скоростию стенового огню обхоплює що раз більші круги лемківського селянства.

Я цікавий, яке становище зглядом сеї події займе о. Калужняцкий. Може о. Калужняцкий почувати себе Росіянином — fiat spiritus, ubi vult — хоч в єствоване російського народу в Галичині ніхто не повірить — всеж таки не вільно єму мовчати на так тяжку обиду католицких чувств, кинену в місце, де Бог особливим способом перебуває.

Зі сказаного бачимо ясно, що москвофільство не лише розціплює одноцільне древо нашої народности на дві ворожі галузи, але надто викликає фермент для католицкої Церкви крайню ворожість, котрому протиділати належить скоро і рішучо.

З приємностию зазначати належить, що з оглядом на подвійну небезпечку, сьвітська інтелігенція бодро боронить справ народних.

Висловляємо тут бажанє, щоби церковні власти вглянули в сю справу і потягнули винних до одвічальности.

Коли змаганя москвичів на Лемківщині підуть в тій прогресї в гору, що дотепер, то за два, три роки можемо дїждати ся, що побіч роздорів національних, партійних, станочних, будемо мати ще релігійний роздор.

Отже caveat consules!

Правдолюбів.

Політичний огляд.

Заграниця.

На балканським вулькані. Париский „Temps“, одержав з Солуня інформації, які кидают нове сьвітло на таємні прояви ворохообних нуртовань, які виявляють ся від якогось часу в Македонії і спричинюють в значній степєни невєвність положєня на Балкані. З сих інформацій виходить, що на балканським півострові завязала ся нова тайна організація під назвою „червоних братів“, котра поставила собі цілю розворушення всіх балканських народів при допомозі ворохообної агітації, провокації і замахів для повного переоброзовання єстующого стану. Організація звертає ся в першій лінії проти молодотурецкого комітету, якому робить заміт, що працює несєвідомо над тим, щоби обернути Балкан на область європейського капіталістичного визиску, а особливо російського і австрійського, і зготовити Туреччині, а при тім також иншим балканським державам судьбу Приполітанії і Персії. Сій організації, зближеній прямовами до анархістів, приписують авторство всіх замахів і мордів, сповнених останніми часами в Македонії. З болгарською ворохообною агітацією рух сей не має нічого спільного, однак в сполуді з нею і ворохообними змаганями, проявляючими ся в Альбанії, становить грізну небезпечку для мира.

Побіч організації „червоних братів“ розвиває ся, як сказано, болгарська ворохообна агітація. Зі Скопльє доносять, що сильній відділ Болгарів кинув 3 бомби між учасників віча, яке біля Зількової хотіло ухвалити зану льюальности для молодотурків. 13 осіб є вбитих, 22 особи поранєні.

Ворохообня в Китаю. Стара китайська держава розкладає ся. Одна провінція відпадає по другій так, що навіть переговори в справі Монголії зі страху о невєвність будучих днів, перенєсєно з Пєкіну до Петербурга. А з другої сторони ворохообня в самим нутрі китайської держави скоро поширює ся.

Перед поділєм Персії. Перський посол в Петербурзі, що уступає зі свого становища, висловив в приватній бесіді перєсєвідченє, що всі жалоби, відношені Росією проти способу церкєної ворохообні є зовсім фальшиві. Та се не перешкаджає російським генералам вишукувати щораз то нову „кромолу“ між Персами. Ось саме тепер телеграфують з Тебрису, що в сім місті увязняли Росіяни 5 вождів Фідеїсів, буцім то за організацію протиросійського руху. Будуть они поставлені перед воєнний суд.

Італійсько-турецка війна. Аг. Стефанього оголошує таку телеграму: Доносять, що з а-

рабського побережжя Червоного моря має відійти послілка оружжя і війська, щоби дістати ся через Єгипет до Киринайки. Щоби сему перешкодити, виплили італійські кораблі окружною Іадою. Тепер навісла вість, що 3 італійські кружляки зустріли 5. с. м. біля Конфуда 7 турецьких канонірок і оден яхт. По борбі завичено всі канонірки, а яхт спіймано. Італійці не понесли ніяких втрат. Вичікують приїду, тягненого італійськими кораблями, яхту разом із здобутими кораблями, прапорами і вощними трофеями.

➡ Просимо відновити передплату. ⚡

НОВИНКИ.

— **Календар.** В неділю: руско-кат.: *Василія В.*; римо-кат.: *Феликса з Нолі.* — В понеділок: руско-кат.: *Сильвестра*; римо-кат.: *Павла пуст.*

— **З Новим Роком** шлемо всім нашим П. Т. Передплатникам, Дописцям і Прихильникам щирі желая: щастя, здоровля і многих літ!

— **З Бережана** пишуть нам: Дня 10. о. м відбуло ся в Бережанах в справі виборчої реформи віче скликане політичною організацією Учасників було до 1000. Число се буде видаватись за мале, однак коли зважить ся, що в тім самім дні відбували ся такі самі віча в Козові віддаленій о 12 км. і в Підгайцях недалеких, то число се не буде так мале. Про соймову виборчу реформу говорив др. А. Чайковский. Реферат був добрий, тож революції всі одностайно прийнято. Резолюції ті були такі самі, які христ.-суспільна партія поришила на своїх зборах. По рефераті забирали ще голос о. С. Вергун, п. Ріпедки, п. Паславский, а вкінці якийсь радикалик з Лапшина. Що він хотів сказати, сего ніхто зі слухачів не міг зрозуміти. Здаєсь, що і він сам не знав, чого хоче... М жна було догадувати ся по однім вислові, який впав з его радикального язика — „що є якась партія, що йде з хрестом“ аллюзія до христ. суспільної партії... Як згадав про ту партію, то зробило ся ему дуже горячо, він зачинає трясти ся. І дійсно підчас цілої своєї промови трясла ся у него голова, руки, ноги, а вже найбільше радикальний язик... Під Лапшином є став, тому — радили ему декотрі — щоби, коли ему робить ся горячо — скупав ся — а се може успокоїти его нерви...

По нім вже ніхто не забирає голосу і учасники розійшли ся спокійно домів.

— **При виборах до ради повітової в Жидачеві** великою більшістю перейшла українська ліста.

— **Відложено військової бранки.** З Відня доносять, що в угорській міністерії кравової оборони заповідають відложено бранка з весни на вересень, причім зазначають, що ся бранка в вересні відбуде ся вже на основі нового військового закону. Віденські дньники подають, що також в Австрії буде бранка відложена до вересня. — В сій справі доносить урядова телеграма кореспонденційного бюра таке: З добре поінформованої сторони звічають, що правительственні круги як давніше так і тепер стоять на становищі, що головна бранка в 1912. р. має бути переведена вже на основі нового військового закону. З огляду однак на се, що належить сумнівати ся, щоби новий закон військовий був полагожденний до 1. марця с. р. т. є до нормального речинця головної бранки. Можна однак надіятися, що супроти значних непривітностей, які спричинить пересунене речинця бранки, ухвала репрезентаційних тіл наступить в час, так щоби головна бранка в інтересі населеня могла відбутися вже в літі.

В тій самій справі доносять далше з Відня: По оголошенню правительством, що головна бранка має бути відложена до літа, нема сумніву, що оба правительства будуть форсувати полагоду військового закону. Наколи би протягом літа не полагоджено військового закону в обох парламентах, правительством наміряє зажадати на разі тимчасового підвищення контингенту рекрута о 30.000 людей. Є однак можливим, що проти такої полагоди справи вибухне на Угорщині обструкція. В такім разі — пише „Zeit“ — австрійське правительство уживе § 14.

— **Релігійні відносини між канадійськими Русинами.** „Канадійський Русин“ в числі з 16.

грудня м. р. пише: „Англійська часопись „Едмонтон Бюлетін“ доносить, що секта методистів думає видавати у місті Едмонтоні, в Альберті, часопись для приєднання і заманення Русинів, католиків, у методиску кошару. Редактором сеї „славної“ часописи має бути методистський пастор Джонсон, Англієць, а якийсь ніби — то Русин Белегай має переводити англійське писанечко сего пастора на українську мову. Безлична дійсно ся непростена опіка над нашим народом усяких англійських протестантських сект. Се справдішній політичник, вимірений цілому нашому українському народови! Бракує ще лиш того, щоби буддійський жреці з Азії брали ся видавати для Русинів, у рускій мові часопись, щоби навертати їх на свою, поганську віру. Ми бачили, як то недавно пробували „навертати“ наш нарід усякі дурисвіти в роді п'яка Серафима і его пошів, а скінчивши на пройдисвітах бодругівцях, з котрих тепер і мала дитина посьміхає ся. Ми чули, як то і секта нарванців баптистів збаламутила кількох Русинів та повела їх другий раз хрестити ся до води. Однак знаємо се вже з досвіду, що їх ніби місійна праця і „навертане“ ча баламучене нашого народу не потриває довго і ще скорше розпаде ся, як повстало. В лоб взяла серафимська віра, а бувші ві ширителі — попи самі тепер насміхають ся з неї! В лоб беруть з своїм „місionarством“ і баптисткі причепи з ріжними Шародками, а уся користь з їх місionarської праці хіба така, що ті баптисткі проповідники покупували собі „з місionarської“ платні по кілька фарм.

„А уже найсоромніше валить ся бодругівско незалежно-презвітеріянська віра. В посліднім числі їх органу „Дранка“ читаємо ціну заяву: Ото ні менше ні більше лиш те, що презвітеріянська секта заповідає, що не буде довше давати удержання „бодругівським попам“, а лиш поручає на дальше, вібато „наверненням громадам“ самим удержувати своїх причерів. А позаяк тих „наверненнях“ громад є тільки, що кіт наплакав, проте стоїмо перед сподіваною утечою бодругівських пошів, тумаників нашого народу до секти методистів. У тім своїм ціннім призванню пишуть бодругівці, що їх запрошують до Бразилії на вертати там руский нарід на презвітеріянство. Можливо, що знайшов ся якийсь затуманений дурак у Бразилії, якому захотіло ся побачити у себе запите, до чоловічого не подібне лице бувшого дячка з Шамокін, Па, Бачинського. Слоб однак сей дописуватель пізнав усі „зделки“ Бачинського, его валая ся у п'ямім ставі по дорогах, его неконче моральне жите, его лучене з православними російськими батюшкам-чорносотенцями, то він би справді відрік ся не лиш Бачинського, але усіх прочих презвітеріянських запроданців. Зрештою нехай собі Бразилійці спровадять одного независимця бодругівця „на пробу“, а будуть відіти, чим він пахне.

„Як бачимо, то бодругів тво гине а смерть его прискорить найпевніше приїд сьвященників рускої народности з Галичини. Тому звертаємо ся з просьбою до Впреосвященного Митрополита Андрея гр. Шептицького і обох руских Епископів, перемиского і станіславівського, щоби як найскорше прислали до Канади як найбільше число руских сьвященників, місionarів, бо periculum in mora.“

— **Соціалісти бють!** Позавчера відбуло ся у Львові соціалістичне віче в справі соймової виборчої реформи. Говорили свѣточі соціалістів пп. Ганкевич, Вітик, Гудец, Діаманд, а після него зголосив ся до слова „український-соціаліст-сепаратист“ п. Сіак. Президія संबодобливых соціалістів не уділила ему голосу, а коли п. Сіак, вступаючи на трибуну, відликав ся до зборів, кинули ся на него соціалістичні громили, накнули ему на голову палто і начали окладати кулаками. В обороні Сіака станули сіоністи. Розпочала ся така бійка на кулаки, палиці і боксери, що здавало ся, що вже настає соціалістичний рай.

— **Промислова школа в Бучачі.** Краєва Рада шкільна оголошує, що силою уповажненя міністра прилюдних робіт зарядив намісник основане школи будівельного ремесла в Бучачі з початком марца 1912. року.

— **Чорносотенний апетит на Галичину.** На засіданях націоналістичних організацій в Росії безнастанно обговорює ся справа „гнету галицких Росиян“, а з окрема останню „енунціяцію“ в рускій справі, яку мав, на думку чорносотенців, виголосити намісник в Кракові. Гр. Бобрінский твердить, що ся „енунціяція“ має характер провокації зглядом Росії, якої

православію кинено визив. Ряд націоналістичних послів носить ся з наміром внесення до думи інтерпеляції з причини обиди Росії... в Кракові. — Посол Воевков на одних зборах вирвав ся з проєктом забору Галичини і утвореня великої галицко-холмської губернії!

— **Самоубийство чи убийство?** На тутешнім залізничім двірці переїхав сими днями поїзд маґазинера Ст. Півоньського. Однак з положеня тіла на шинах догадувано ся, що в тім випадку не має ся до діла з самоубийством. Здає ся, що чоловіка сего убито а відтак кинено під поїзд. Ціла ся справа ще не є остаточно порішена, в кождім однак разі сей останній здогад є найпевніший, а то з сеї причини, що погибший маґазинер мав бути дуже небезпечним свідком в справі останних великих крадежій в залізничних маґазинах у Львові і побоювано ся, що він викриє цілу злочинну маїпуляцію. Критичного дня Півоньський мав бути переслуханий слідчим судією. Нині відбуває ся секція тіла, котра прояснить цілу справу.

— **Родина траґедія.** В Озерянах коло Чорткова лучила ся оноді така родинна траґедія: Жінка тамошного антикаря Каз. Країньського була від довшого часу валоговою пиячкою. Всякі ліки не мали ніякого успіху. В таких випадках коли жінка упила ся, давав їй муж авичайно якийсь лік на протверезене. В останніх днях підчас привія гостий антикар побачив, що его жінка така п'яна, що ледви на ногах держить ся. Дав їй отже як звичайно лік на протверезене, однак в більшій кількості, так що жінка упала трупом на місці. Доведений до розпуки муж зажив тоді сам отрую і упав мертвий побіч трупа жінки.

— **Українська печать** побільшила ся з новим роком такими часописями: „Новим Словом“ дньником, органом „Народного Комітету“, „Січовими Вістями“, органом самостійних, радикальних „Січів“, „Підгірським Дзвоном“ в Сяноці, тижневником призначеним для Лемківщини, „Станіславськими вістями“ тижневником для Підгір'я, „Калуським Листком“ для Калущини. — На Україні поьявляють ся нові часописи. В Харкові починає видаватись тижневник „Сніп“, а в Москві місячник (в російській мові) „Українская Жизнь“. Звісно — жите не стоїть.

Крім гумористичної часописи п. н. „Страхохудь“ зачали видавати русофіли-старокурськи ще дві часописи: місячник „Націоналіст“ і тижневник „Христіанський Голос“ на місце упокоїшого ся „Посланника“ Новокурєні русофіли ладять ся видавати також літературно-науковий місячник.

— **Доробив ся мастику.** У Франції оден чоловік доробив ся майна на продажі хробаків, яких потребують при ловлі риб на удики. Річно він продає около 40 до 60 мільонів хробаків. Для їх розмноженя має окреме господарство.

— **Вибори в Німеччині.** Вчера відбували ся вибори у всіх 397 виборчих округах. Загальне число кандидатів виносить 1.428, найбільше кандидатів зголосили соціалісти, ставляючи своїх кандидатів у округах майже всіх округах, навіть в таких, де не мають навіть найменших виглядів на побіду. Вибори відбували ся при слабій участі виборців.

Децо живійший рух виборчий видно було в самім Берліні і по інших більших містах. В Гамбурзі брали участь в виборчій агітації навіть женщини при помочи афішів. До вчера в полудне звисний був вислід виборів лише в 31 округах. Вибрано 20 послів: 1 консерватист, 1 нар. ліберал, 4 центровці, 14 соціалістів; в 11 округах відбуде ся тіснійший вибір, до якого стає між иншим 8 соціалістів. З дотеперішого вислїду видно значну побіду соціалістів, котрі розвинули шалену агітацію всіма способами, навіть терором.

— **Живцем похоронений.** Недавно тому в одній каліфорнійській копальні відкопано трупа робітника, котрого засипав завалений закоп. Труп, про якого нічого ніхто не знав, а котрого знайдено зовсім припадково в одній з найглубших закутин копальні, виказував всі знамена страшної голодової смерті. У затисненій руці трупа найдено зім'яту картку паперу, на котрій померший аж до останніх хвилин свого жита смислював свої передсмертні вражіння. Зворушаючий до глибини серця сей документ помістила одна англійська часопись. Нещасний робітник писав: „6. жовтня. Надходить кінець. Перекажіть моїй жінці, що

я відважно вмирав. Страшно то дуже вмирати, як миш у лапці, але нехай Божа воля дієть ся. 7. жовтня. Голод, зимно. Мучу ся страшенно. Чомуж мені ніхто не допоможе? Певно ніхто не знає, що я тут лежу і мучу ся. Ті муки довго однак не можуть тревати. — 8. жовтня (неділя). Ще жию. Так страшно мені зимно — так дуже я змучив ся! Боже, змилосоуди ся надімною! Просяю всім ворогам моїм. Яким гарним уявляє ся мені тепер світ! Смерти, чому ти не приходиш? — 9. жовтня. Чому про мене забули? Я щораз слабну, жите поволі виходить з мойого тіла — ті останки жита віддав би я за одну каплю води. — 10. жовтня. Смерть вже близька. Нічо вже мене не болять і думати не можу. Смерть здає ся мені солодкою — ні, не бою ся її зовсім. Бог добрий — небавом пізнаю Його тайну. — 11. жовтня. Се вже кінець. Мир вам! Прощайте!“

Нещасний робітник перележав засипаний 5 днів, як показує ся з его письма. Ніхто не віднайшов его і він мусів загинути з голоду. Аж при направи шибу найдено его трупа.

— **Подорож в товаристві їдовитих зміїв.** З Нового Йорку доносять про небезпечну подорож, яку відбував німецький корабель з Калькути до Нового Йорку. На сім кораблі везено в клітці кілька їдовитих зміїв, які закупили оден торговець. В дорозі одна змія добула з клітки і покусила двох моряків, котрі небавом померли. В найбільшій страху доплив корабель до пристані в Новім Йорці і аж ту при помочи церковної служби удало ся добути змію з кривіж, до котрої сховала ся, і ввезти знов до клітки.

— **Напад дівчат в цілі грабежи.** З Відня доносять: Вдова по радн. будівництва, 81 літня старушка, п. Смохова прийшла до служби 18 літню дівчину без ніяких свідочств, поручену однак стоваршенем опіки над слугами. В часі неприсутности в хаті дочка старушки, укрила наймичка в шафі другу дівчину, а опісля обі напали на старушку і почавши її дусити, змусили до виданя ключів, а ограбивши, утікля. Протягом ночі зловила поліція обі наймички.

— **Коли земля залюднить ся знов?** Під теперішню пору населене земскої кулі, якого число доходить до 1.467,000,000 людей, розпайоване дуже нерівномірно, так, що на одну квадратну англійську милю (півтора квадратного кілометра), припадає по 31 людей. Наколиб так цілу поверхню землі (46,350,000 квадр. англ. миль) поділити на 3 групи: уржайну, пригожу до уприви землю, степи і пустарі, то одержимо 28 міль англ. квадр. миль уржайної землі, 14 мільонів степів і 4 мільони пустар. Після Раверштайна, число людей, яке може прокормити ся на просторі одної квадратної англійської милі — виносить 207. На підставі сего обчисленя, 5,994 міль людей творилоб собою максимум людей, яких змогла би прокормити наша земля. Після тогож Раверштайна, прирїст населеня становить в Европі 8-7 процент за 10 літ, в Азії 6, в Африці 10, в Австралії і австралійському архіпелюгові 30, в північній Америці 20, а в південній 15. Таким чином пересїчна цифра світвогого простору людей, виносить 8 проц. за кождих 10 літ. На підставі сего обчисленя, виходилоб, що населене земскої кулі вже в році 2,072 досягне числа 5,994 мільонів людей. Виходить отже з того, що за 161 літ наша земля вже не буде в спромозі виживити своїх жителів.

Оповідки.

— **На „Ремісничо-пром. бурсу у Львові“** закладувала молодіж у Вербиці коло Угнова 5 К, за що Видія бурси складає колядникам щирю подяку.

— **З залізниць.** Дня 16. с. м. о год. 9. відбуде ся в маґазинах товарових стації Перемисль прилюдна ліцитація невїдобраних товарів, як вина, горівки, мила, свічки, консерви, оливи, машини рільничі, сукна, заліза порожні бочки і т. п.

— **В вчерашнім фейлетоні** про твори проф. Ра, дзиковича полишили ся дві важніші похибки друкарські: 1) В колюмві III-ій (1-ої стор.) має бути: „Г появила ся (в парижській Сорбоні) р і з к а (не „рідка“) опозиція против сеї методи“; 2) На стор. 2-ій: „O wie c znym z Lachami o d t a d (o d k a d) mirze“ а не в (в скобках): „dokad“. — В. Кошовский.

Олександр Барвінський.

Додаток до „Споминів з мого життя“.

Листи П. Куліша, писані до мене.

XI.

10. липня 1869. Краков.

Шановний Добродію!

Випало мені їхати з Варшави до дому півношніми залізницями, а тепер випало при мувати Галичиною на Броди. При сій вагоді перекинувся із Вами ще одним листом. Напишіть — коли Ваша ласка — до мене у Перемишль. Я там загаюю дві із чотирі, або й є п'ять. Адресуйте на ім'я Івана Микити, poste restante, не приписуючи про передачу, щоб не знали Ляхи, що я гостюю в Галичині, а то занудить ім коло серця. Перебуду сі п'ять днів incognito.

Щиро прихильний до Вас П. Куліш.

P. S. Колиб Вам можна було приїхати в Злочов, то скажіть, де там є порядна оселя а я Вам визначу день мого туди приїзду зі Львова. У Злочеві, здається, не треба називати себе чужим ім'ям? Там самі жиди. У ві Львові тільки переночую.

X.

Приїхав я сам до Вас, шановний Земляче, та вбравсь у таку корчму, що з роду ще такої поганої й не бачив. От же перш у його визвольте мене з неї, а тоді вже з Вами поговоримо*).

П. Александрович.

Шановному Добродію

Александрови Барвінському до рук подати

Перешліт се до Бережанського п. Александра.

20. цвітня 1869. Житомир. 1. сервня

Бажали Ви, шановний пане Александре, знати, чи здужати му я в дорозі. Хвалити Бога, заїхав до Житомира здоровий**). Про довжюю півсьмом розмову вашу в Вашій припадній оселі.

Молитовники, печатані нерозумною народів мовою, приводять прбстих, неписьменних людей до богозневаги. Подано мені списані в народних уст молитви, без найменшого перемишля. Годилося би їх напечатати в вашій газеті, яко послідок недбалості про народній розум конференції.

Ось вони, сі молитви :

„Оче-наш оже єсь та вже ввесь. Око на небі, око на землі. Хліб наш на сітках дай нам на вилках. Пом'яни Господи ті книги, що в церквах лежать: хурхулу мерилуху, савгирю, ище й тую, що телятиною обшита. Як в церквах та в комогах замки замикаюцца, так щоб нашим ворогам зуби й губи позамикало.

„Святая святиця, небесна царця, п'ятіно матинко в ти, святий поведілочку, Божий ключничку! ти на морях кладки клав та невольників з неволі визволяв. Поведи нас на той світ, до наших родичів. Охрімко Суповя и Пархимко на святих твоїх ліжках спочивають. Господи мій милостивий, царю небесський! відверни мене од дурного ума, од несвіцького сорома, да не употреблюсь я кручею барану в християнському твоєму стаді, яко Терешко Мати Б. жа Ахваренська, Каплунівська, Диканська, Пачаївська, и неопалимая купина, спаса душу мою. Алілуй же мене, Господи, и пошарни мене по боках, по ребрах, по кістках, по череслах, коло мого двора, коло мого кола, коло мові жінки, коло дитинки и коло мене грішного. Тільки не шарпай того преск...ого свана зятя, що горілку п'є та жінку б'є. Хрест на міні, хрест на спині и увесь в хрестах, як овечка в реп'яхах. И ти, святая Покрівонько, покривь мене святими твоїми крилами, и ти, золотоустий Пилипе, и ти, бескустий Марко, що в погребі замурував ся, и ти сухий Никоне, що святими твоїми молитвами проганяєш всі портяки, всі члві душі, всі упиряки, відьми, вовкулаки и всяке погане маршце, що дур іому да пек, и всяку погану вєчисть, яка по світу валанчує. Ом'я оца и сына, бери, жінко, в чере-

пок хуху и святого духу, одверни и заступни. Аминь.

„Оче-наш, чеснішюю и пренепорочнішюю спаси душу нашу. Радуй ся, невісточко, що святая Покрівонько в Лаврі замурувалась. Сувершечко несуботрачная, ухапи и понеси нас на той світ. Там вся рідня наша: мати Марина, сестра Орина, дядько Онопрій и дядина Стеха, ажень біжить, ажень кричить.

„Спаси, Господи, нас од лихого звіря, од дьявольского навождения, од нечиского приключенія, од всякої поганої болізни и од панського казу и од лукавого твого святого. Аминь.

(Записано у селі Переванцях Лубенського повіту в Полтавщині) 1864 р.

Коли не схочете напечатати, то подайте копію тому, що видав новий молитовник: іо му знадобиться.

Я сам не раз чував, як молицця простиий, неписьменний народ: „очинаш, ожогоси, око на небі, око на землі“, и т. д. Бувши дитиною, я довго не знав, що „ажаси значить „аже єсь“, а думав що се якесь святе слово, и що й питати про його не треба, так як показувати пучкою на місяця. Один инспектор округових шкіл розказував, що, бувши на инспекції, звелів якомсь випадком хлопцеві в одній школі прочитати „Оче наш“, так він устав та и вчистив свого „очинашу“ перед попом и ревизором! Сміх и горе!

И сю приписку можна припечатати дрібенько.

Телеграми

з дня 13. січня.

Відень. (ТКФ). Цесар приняв звичайні звіти генеральних адютантів, відтак архив. Фридриха и міністра Георгія, після чого прохджував ся в замковій галерії.

П риж. (Т.Б). Цивільний суд засудив французку державу на заплаченє 100 000 фр відшкодована винахідникови мелвіта Турнінови, тому що військовий заряд унеможливив свого часу користати Турнінови з патента.

Мадрид. (ТКБ). Король помилував 6 засуджених на смерть за участь в революційнім руху Куллера. Так отже лише оден засуджений буде повішений.

Берлін (Бюро Вольфа). До 7 години рано звісний був вислід виборів із 396 округів. Вибрано: 27 консерватистів, 5 з держ. партії, 2 з економ. Зединенія, 81 центроуць, 14 Поляків, 4 народно-ліберальних, 1 з рільничого Союзу, 64 соц.-демокр., 2 Альзатці, 1 альзатський центроуць, 1 посту. Лютаринець, 1 Данець, 1 з хлопської партії и 1 дикий; разом 205. В решті округів, в яких вислід знаний, відбудуть ся тійснійші вибори.

*) Сю карточку написав П. Куліш до мене, приїхавши д. 27. липня 1869. в ранці до Шляхтенць и заїхавши до тамошної корчми, близько виходства. — Ол. Б.

**) Куліш, приїхавши до Шляхтенць, був занедужав, але Мама наша зварила ему рум'янку и ему полекшало. Відпроваджуючи его з Володимиром и Оляпом до Тернополя, звідки поїхав до Підволочиска, просили ми подати звістку про здоров'є. — Ол. Б.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати про ціни збіжжя і продуктів у Львові від 8. до 13. січня 1912.

Table with 2 columns: Product name and Price range. Includes items like Пшениця, Жито, Ячмінь, Овес, Кукурудза, Гречка, Горох, Бобик, Ковюшина, Тямотка, Ріпак, Насіне, Хміль.

Конкурс. В Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі є вільна посада учительки музики на фортеп'яні. Першеньство будуть мати ті, що викажуть ся свідомством покінченої школи музичної. Подане одвітно удокументовані належить слати зараз до заряду Руского Інститута для дівчат в Перемишлі. Виділ.

Галія okazjiна Doroteum у Львові

лише при ул. Ліндого 6

(бічна Коверника)

продає з вільної руки без

Ліцитації

вживані и нові меблі, що походять із спадщинних, конкурсних мас, з ліцитацій и з приватних домів чи то з рігчини повдовія, перенесеня, виїзду, або инших родинних відносин Тепер є такі предмети дешево до набути: 2 фортеп'яні, кілька ідалень, спальні и сальони, бюрові и канцелярийні уладженя, уладженя мужеских покоїв кавалерських, шафи на книжки, бюрка, бібліотеки, крісла, кресени, столи, отомани, софи, канапи, зеркала, лями, годинники, перські и инші дивани, портвери, тивери, образи, мідорити: старинности, меблівки, порцеляни, огнетревалі каси, машини до писаня, машини до шиття, мосяжні меблі, зелізни, бляшани, як і загалом усякі бюрові уладженя по дуже низких, аж до здивованя цінах.

ЗАМІТКА. Відпродуючим свої домові уладженя платимо найсоліднійші ціни, полагающею зміни виїзні та паркованя — „ДОРОТЕУМ, ЛЬВІВ, ул. ЛІНДОГО 6 (бічна Коверника). Пор-взмиње з провнцією листово.

Першорядна ПИСАННЯ ШКОЛА на МАШИНІ

Жорберт Ерліх Львів, площа Смольки 4. Склад машин до писаня і американських уладжень бюрових.

Найприступніші оферти

Артистична переплетка книжок Львів, Ринок 10, дім тов-а „Хресьбіта“

приймає в переплет:

всього рода наклади.

Книги торговельні і бюрові.

Книги церковні, Євангелія.

Книги бібліотечні і т. п.

Сталим відборцям і братствам церковним уділя

кредиту.

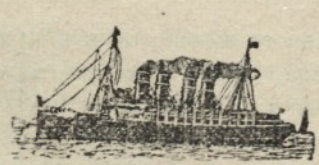
РЕВУН

сатира Осипа Маковая з образками Струхманчука

коштує в Книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові (Ринок 10) 1 К (з поштовою пересилкою 1 К 20 с.)

Розклад їзди залізниць у Львові.

Table with 4 main sections: Відїзд з Головного двірця до..., Приїзд на Головний дворець з..., Відїзд з Підзамча до..., Приїзд на Підзамче з... Each section contains a table with columns for departure/arrival time, day, and station.

ДО АМЕРИКИ КАНАДИ

найліпше перевозить

Лінія Кунарда

у ЛЬВОВІ ул. Городецька 99.

Ціна переїзду кораблем 160 корон за дорослі особи разом з поголовним податком, а 90 К за діти понижше 12 літ з погол. подат.

Уважайте на ч. 99.

ВІДІЗД З ПОРТІВ:

Каронія з Реки (Фіюме) 1. лютого 1912.

Фанконія з Реки 14. лютого.

Ультонія з Реки 21. лютого.

З ЛІВЕРПОЛЮ:

Найкортші і найвеличавіші пароходи на свїті:

Люзітанія, дня. 27/1, 17/2, 9/3, 30/3.

Мавританія, 20/1, 2/3, 2/3, 13/4 1912.

Товариство взаїмного кредиту „Джїстер“

у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „Джїстер“ в р. 1895 на підставі закона о стоваришенях з р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу.

Цілею Товариства є уділюванє кредиту своїм членам рільникам обезпеченим в „Джїстрі“ від більше літ.

Проценти від вкладок 4%, без потрученя податку рентного.

Вкладки приймає и виплачує Каса Дирекції Товариства в годинах урядових, від 8. до 2. год. в полудне.

Ковто в Щадничі поштової ч. 35.527.

Ковто жирове в банку австро-угор.

Вкладки щадничі К 3,153 745---

Уділи членські К 313 337---

Позички уділені К 3,810 183---

Канцелярії Товариства отворені перед полуднем.

ПОРАДНИК

для „Соколів“ і „Січий“

„НА СОКОЛИНИХ КРИЛАХ“.

Зладив С. Горук.

Сторін 346, кількадесят ілюстрацій крім рисунків до вюряду і вправ. Набувати можна у автора: Львів, ул. Хмельовського ч. 15, або в книгарні Наук. Тов-а ім. Шевченка у Львові Ринок 10. по ціні з К 20 с за оправленій примірник. На оплату пошти належить долучити 26 со іків.